

De store huller

To store ar på størrelse med bunden af en kaffekop. Et lige og rent ar fra et kirurgisk indgreb.

De to store ar, der er placeret bagpå hvert sit underben stammer fra de åbne benbrud. Begge underbensknoglerne brækkede, og kraften har været så stor, at de øverste knoglestumper er blevet tvunget ud gennem huden på bagsiden af underbenet. Det er derfor, at arene er cirkulære og forholdsvis store, - store som diameteren af underbensknoglen.

I journalen står der et fald på 25 m. Jeg har ramt baneterrænets jord og sten, og det er benene, der har taget fra. Begge skinneben er brækket, knoglestumperne er skudt ud igennem huden og ned i jorden. Derefter har kraften forplantet sig videre op igennem benene og forårsaget lårbensbrud i højre side og brud på bækkenet flere steder. Ryggen er også brækket, og flere hvirvler er blevet kvast og mast sammen. Endelig er kraften nået op i brystregionen, hvor voldsomheden har sprunget en hovedpulsåre med indre blødning til følge.

Det var godt, de fandt mig.

Jeg husker kun ganske lidt. Der var en, der talte til mig: "Hvad hedder du?" Og muligvis en anden, der konstaterede: "Der er noget galt med hans ben".

Mere husker jeg ikke. Ingen smerte. Der gik yderligere 10 dage, inden jeg igen langsomt kom til bevidsthed. Jeg var i en seng, og det professionelle personale blev ved med at spørge mig, om jeg vidste, hvor jeg var: "Du er på Kommunehospitalet", var de retoriske svar. Jeg var lagt i respirator og kunne derfor ikke sige et ord. Ikke at det ville have hjulpet, hvis jeg kunne. Når de sagde "Kommunehospitalet", opstod der ikke et afklarende billede hos mig. Dertil var mine morfin-hallucinationer for stærke.

Det lige og rene ar på det ene ben må stamme fra arbejdet med at fiksere knoglestumperne for at muliggøre heling. Jeg er blevet fortalt, at det hele var kvast og splintret, og at man ikke kunne gøre andet end at rense så godt som muligt og så fiksere benene med Hoffmann apparaturer, - de ydre skeletter.

Sårplejen stod på i flere måneder. Der blev rensset hver dag, og man forhindrede hullerne i at danne sår. Det skulle hele op indefra.

I min erindring gik der måneder, inden jeg selv så sårene.